

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΓΛΩΣΣΑ, ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ, ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Κείμενο

Η ημέρα της μητρικής μας γλώσσας

Συντάκτης του άρθρου που δημοσιεύθηκε στις 23. 2. 2012 στο www.athensvoice.gr είναι η Ina Ndreaj, που γεννήθηκε στην Αλβανία, αλλά μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου ζει μέχρι και σήμερα. Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Μητρικής Γλώσσας καταθέτει την προσωπική της εμπειρία και τον προβληματισμό της για τη μητρική γλώσσα στους δίγλωσσους.

Σημειώνοντας στο ημερολόγιό μου τις καθημερινές υποχρεώσεις του συγκεκριμένου μήνα, εν ώρα μαθήματος, το μάτι μου έπεσε στην 21η Φεβρουαρίου όπου γιορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα Μητρικής Γλώσσας, που καθιερώθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 17 Νοεμβρίου 1999 και επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο τη συγκεκριμένη ημέρα του Φλεβάρη.

Όταν διάβασα τις συγκεκριμένες φράσεις συγκινήθηκα, ίσως επειδή συνειδητοποίησα ότι η μητρική μας γλώσσα είναι ό,τι πολυτιμότερο κουβαλάμε από την ημέρα της γέννησης μας. Μ' αυτήν μαθαίνουμε να μιλάμε, να εκφράζουμε τα συναισθήματά μας, τις αλήθειες μας, με αυτήν επικοινωνούμε, είναι η ιστορία χρόνων, των προγόνων μας, που κουβαλάμε στην πλάτη μας.

Τι γίνεται όμως στην περίπτωση που κάποιος είναι δίγλωσσος; Που γνωρίζει τη μητρική του γλώσσα, αλλά μπορεί να εκφραστεί καλύτερα σε μια άλλη γλώσσα; Εδώ θα δανειστώ την άποψη του αλβανικής καταγωγής δημοσιογράφου Γκαζμέντ Καπλάνι: «Νομίζω ότι το να γράφεις σε μια γλώσσα που δεν είναι η μητρική σου -όπως τα ελληνικά- αποτελεί παγίδα και προνόμιο μαζί. Παγίδα γιατί κάθε φορά που δεν σου αρέσει αυτό που γράφεις, έχεις τον πειρασμό να φορτώνεις την αποτυχία σου στην «ξένη» γλώσσα (...). Από την άλλη, αποτελεί προνόμιο γιατί η σχέση μαζί της παραμένει μια σχέση μόνιμης περιέργειας. Δεν την παίρνεις ποτέ ως δεδομένη. Γιατί δε σου δόθηκε. Την κατέκτησες. Ψάχνεσαι και την ψάχνεις συνέχεια».

Συμφωνώ απόλυτα με την άποψη αυτή, ωστόσο τι γίνεται στην περίπτωση που η γλώσσα στην οποία έχεις μάθει από πολύ μικρή ηλικία να μιλάς, να γράφεις, να εκφράζεις τα

συναισθήματά σου δεν είναι η μητρική σου, αλλά η γλώσσα της χώρας στην οποία ζεις; Για αυτόν τον άνθρωπο ποια είναι εν τέλει η μητρική του γλώσσα;

Πολλοί λένε ότι μητρική μας γλώσσα είναι η γλώσσα των προγόνων μας, είναι μέσα στα κύτταρά μας και είναι σεβαστή αυτή η άποψη. Δεν μπορώ όμως να δεχτώ την άποψη κάποιων οι οποίοι υποστηρίζουν ότι όσες γλώσσες και αν μάθουμε, στην μητρική μας γλώσσα θα προσευχηθούμε, θα αγαπηθούμε, θα πούμε σ' αγαπώ...

Μιλώντας από προσωπική εμπειρία θεωρώ πως αυτό δεν ισχύει, τουλάχιστον για την δεύτερη γενιά των μεταναστών που ζουν στη χώρα μετανάστευσής τους, που έχουν αφομοιωθεί, που έχουν μάθει να μιλούν, να γράφουν, να εκφράζονται, να προσεύχονται στη γλώσσα της χώρας στην οποία ζουν...

ΘΕΜΑ 2β

Στο παραπάνω κείμενο κυριαρχεί το πρώτο ενικό ρηματικό πρόσωπο. Να εξηγήσεις την επιλογή της συντάκτριας με κριτήριο το θέμα που προσεγγίζει και τον σκοπό για τον οποίο το έγραψε.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ 3

«Πολλοί λένε ότι μητρική μας γλώσσα είναι η γλώσσα των προγόνων μας...Μιλώντας από προσωπική εμπειρία θεωρώ πως αυτό δεν ισχύει, τουλάχιστον για την δεύτερη γενιά των μεταναστών που ζουν στη χώρα μετανάστευσής τους». Να εκφράσεις σε άρθρο 250-300 λέξεων, που πρόκειται να δημοσιευτεί στην τοπική εφημερίδα, τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με την παραπάνω άποψη. Στην τεκμηρίωση της θέσης σου μπορείς να λάβεις υπόψη τον διαπολιτισμικό χαρακτήρα των σύγχρονων κοινωνιών και τις προσωπικές σου εμπειρίες.

Μονάδες 40